

**Odbor dopravy a silničního
hospodářství**
oddělení dopravy a správních agend

VYPRAVENO DNE:
6. 9. 2021

datum	oprávněná úřední osoba	číslo jednací	spisová značka
6. září 2021	JUDr. Anna Kůrková	KUZL-61337/2021	KUSP-48770/2021/DOP/Ků

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Zlínského kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací orgán“), jako orgán věcně a místně příslušný podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 11 odst. 1 písm. a), § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na základě odvolání společnosti **xxx** (dále také „obviněný“ nebo „provozovatel“), přezkoumal rozhodnutí Odboru dopravních přestupků Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm (dále jen „správní orgán“) ze dne 7. 7. 2021, č. j. MěÚ-RpR/055884/2021, sp. zn. MěÚ-RpR/63096/2020, která byla uznána vinnou za přestupek provozovatele vozidla podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a rozhodl **t a k t o** :

**V souladu s ust. § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání spolku společnosti xxx
z a m í t á**

**a rozhodnutí správního orgánu ze dne 7. 7. 2021, č. j. MěÚ-RpR/055884/2021, sp. zn. MěÚ-
RpR/63096/2020,
s e p o t v r z u j e .**

Odůvodnění:

I.

[1] Výše uvedeným rozhodnutím byl obviněný uznán vinným přestupkem podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, jehož se dopustil jako provozovatel níže uvedeného motorového vozidla tím, že v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť dne 6. 7. 2020 v 08:09 hod. na pozemní komunikaci mimo obec Rožnov pod Radhoštěm, Ostravská 307, silnice č. I/58 ve směru jízdy na Rožnov pod Radhoštěm, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h stanovena místní úpravou provozu, blíže nezjištěný řidič řídil motorové vozidlo registrační značky (dále jen „RZ“) 8T2 6547 a jel rychlostí nejméně 62 km/h (po odečtu tolerance 3 km/h), tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o nejméně 12 km/h. Tímto jednáním nezjištěný řidič porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se jednání majícího znaky přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Dopravní značkou, která v daném místě omezovala nejvyšší dovolenou rychlost

jízdy, byla dopravní značka B 20a. Překročení rychlosti bylo zjištěno měřidlem RAMER10 T/19/0852 – automatizovaným systémem používaným bez obsluhy.

[2] Za toto jednání správní orgán obviněnému s odkazem na ust. § 125f odst. 4 a § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu uložil správní trest pokuty ve výši 1.700 Kč. Zároveň byla obviněnému dle ust. § 95 odst. 1 přestupkového zákona a podle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů, uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáním přestupku v paušální částce 1.000 Kč.

[3] Rozhodnutí o přestupku bylo obviněnému oznámeno doručením do datové schránky dne 8. 7. 2021. Proti rozhodnutí podal obviněný dne 9. 7. 2021 odvolání, v němž správnímu orgánu vyčítá, že nevyužil všechny možnosti ke zjištění skutečného pachatele. Uvádí, že vozidlo prodali a podpisem smlouvy došlo ke změně vlastníka. Od toho okamžiku nad vozidlem ztratili jakoukoli moc. Žádost o zápis změny vlastníka podali.

II.

[4] Odvolací orgán nejprve zkonstatoval, že podané odvolání je odvoláním přípustným (tj. podaným osobou k tomu oprávněnou a směřující proti rozhodnutí, vůči kterému odvolání bylo možno podat), a dále odvoláním včas podaným.

[5] Odvolání není důvodné.

III.

Podle ust. § 98 odst. 1 přestupkového zákona odvolací orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

1. Rekapitulace spisu:

[6] Z prvotního spisového materiálu zpracovaného Městskou policií Rožnov pod Radhoštěm vyplývá, že dne 6. 7. 2020 v 8:09 hodin, mimo obec Rožnov pod Radhoštěm, na ulici Ostravská u domu č. p. 307 ve směru jízdy na Rožnov pod Radhoštěm, byla silničním radarovým rychloměrem RAMER10 T, v. č. 19/0852, vozidlu RZ 8T2 6547 naměřena okamžitá rychlost jízdy 62 km/h (po odečtu tolerance ± 3 km/h). V daném úseku je stanovena maximální rychlost jízdy 50 km/h. Měření rychlosti bylo provedeno v automatizovaném režimu bez obsluhy. Měřicí zařízení mělo v době zjištění přestupku platné ověření, nastavení parametrů měřicího zařízení bylo provedeno proškolenými strážníky Městské policie dle návodu k obsluze. Stacionární radar je umístěn v souladu s ust. § 79a zákona o silničním provozu. Jedná se o stanoviště schválené Policií ČR. Celá věc byla postoupena věcně i místně příslušnému správnímu orgánu k projednání ve správním řízení.

[7] Správní orgán vydal dne 8. 7. 2021 výzvu k zaplacení určené částky podle ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu (dále jen „výzva“), jíž stanovil na 600 Kč, přičemž poučil provozovatele, že má právo namísto zaplacení určené částky písemně oznámit správnímu orgánu osobu řidiče, která vozidlo řídila, to vše do 15 dnů od doručení této výzvy. Tuto výzvu zaslal obviněnému jakožto provozovateli vozidla RZ 8T2 6547. Dle doručanky byla výzva doručena provozovateli dne 9. 7. 2020 přihlášením oprávněné osoby do datové schránky.

[8] Na výzvu k zaplacení určené částky podle ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu provozovatel sdělil, že předmětný vůz dne 12. 2. 2019 zakoupil xxx, xxx.

[9] Správní orgán zaslal xxx na uvedenou adresu výzvu k podání vysvětlení, zásilka se však správnímu orgánu vrátila zpět s tím, že si ji adresát nevyzvedl a nebylo ji ani možné zanechat na místě, protože adresát nemá domovní schránku. Správní orgán zahájil řízení s xxx jako řidičem vozidla a nařídil ústní jednání na den 9. 12. 2020. Zásilka se však vrátila správnímu orgánu zpět s tím, že adresát si ji v úložní době nevyzvedl a ani nebylo možné ji vhodit do schránky či zanechat na jiném

vhodném místě. Správní orgán řízení vůči xxx zastavil, neboť mu nebylo možno spáchání přestupku prokázat.

[10] Správní orgán proto dne 23. 4. 2021 zahájil řízení o přestupku provozovatele vozidla podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu tím, že nejprve vydal příkaz podle ust. § 90 přestupkového zákona, proti němuž obviněný v zákonné lhůtě podal odpor. Správní orgán proto obviněnému sdělil, že dle jeho názoru byly shromážděny dostatečné podklady pro rozhodnutí, dal mu možnost se s nimi seznámit, na což obviněný nereagoval. Následně správní orgán z vlastní iniciativy vyhledal další podklady pro rozhodnutí a opět obviněnému umožnil seznámit se s nimi a vyjádřit se k nim, čehož obviněný nevyužil. Správní orgán poté již nečinil žádné úkony a dne 7. 7. 2021 vydal rozhodnutí, proti němuž se obviněný odvolal.

2. Vedení správního řízení

[11] Odvolací orgán nezjistil pochybení správního orgánu v průběhu vedení správního řízení v prvním stupni takové závažnosti, aby postupem správního orgánu byl obviněný zkrácen na právech, která mu příslušejí, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.

3. Přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu

[12] Přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu se dopustí fyzická osoba tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h. V měřeném místě je rychlost upravena místní úpravou provozu na pozemních komunikacích pro jízdu mimo obec na 50 km/h, a to dopravní značkou č. B 20a Nejvyšší dovolená rychlost „50“, což je odvolacímu i správnímu orgánu známo z úřední činnosti¹.

[13] Ze snímku č. 3872 vyplývá, že k měření došlo mimo obec Rožnov pod Radhoštěm. Stanoviště rychloměru bylo v blízkosti domu č. p. 307. Limit místa měření byl nastaven na 50 km/h.

[14] Z fotografického snímku č. 3872, který byl v inkriminovaném okamžiku pořízen výše uvedeným rychloměrem, je zcela zjevné, že vozidlu RZ 8T2 6547 byla v místě měření naměřena rychlost jízdy 97 km/h. Každý radar, který Policie ČR, vojenská policie nebo obecní policie k měření rychlosti vozidel používá, musí odpovídat zákonu č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů, a jeho prováděcím vyhláškám. Radary musí mít platné typové schválení a každý jednotlivý kus musí být pravidelně kalibrován. Radary jsou v ČR schvalovány s jednotnou odchylkou ± 3 km/h, pokud je zjištěná rychlost do 100 km/h, respektive ± 3 % při rychlostech nad 100 km/h. Tato odchylka není promítnuta do zobrazené rychlosti na radaru a musí být zohledněna buď policistou, strážníkem nebo správním orgánem projednávajícím přestupek.

[15] Je tedy zřejmé, že při zvážení možné odchylky měřícího zařízení ve výši ± 3 km/h řidič vozidla RZ 8T2 6547 jel v tu chvíli v místě měření rychlostí nejméně 62 km/h, jak vyplývá ze snímku č. 3872. Nejvyšší dovolenou rychlost tak překročil minimálně o 12 km/h.

[16] Spisový materiál dále obsahuje ověřovací list č. 075/20 ze dne 14. 4. 2020, potvrzující, že tento silniční radarový rychloměr je ověřen a lze jej používat k měření rychlosti, když platnost tohoto ověření končí dne 13. 4. 2021. Pokud tedy byla tímto přístrojem změřena rychlost vozidla RZ 8T2 6547 dne 6. 7. 2020, nelze než konstatovat, že se tak stalo v době, kdy přístroj měl požadované metrologické vlastnosti.

[17] Odvolací orgán tak uzavírá, že správním orgánem byl ve smyslu ust. § 3 správního řádu zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a že si za tím účelem opatřil potřebné podklady pro rozhodnutí. Odvolací orgán má za to, že správní orgán v souladu s ust. § 52 správního řádu provedl důkazy, které byly potřebné ke zjištění stavu věci. Spisový materiál obsahuje veškeré nezbytné a potřebné dokumenty, ze kterých je zřejmý průběh dané události a její následky. Odvolací

¹ Např. sp. zn. KUSP-12546/2021/DOP/Ků

orgán konstatuje, že nezjištěný řidič naplnil formální i materiální znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu.

4. Podmínky projednání přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu

[18] Ust. § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu normuje, že správní orgán přestupek podle odstavce 1 téhož ustanovení projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku a ne zahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.

[19] V daném případě se správní orgán pokusil vést řízení s řidičem, kterého označil provozovatel, ale protože nezjistil žádné důkazy, které by prokazovaly, že xxx řídil vozidlo RZ 8T2 6547 v konkrétním dni a čase, nezbylo mu nic jiného, než řízení proti němu zastavit dle ust. § 86 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky a zahájit s obviněným jako provozovatelem vozidla řízení o přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Situace je tak skutkově odlišná od případu, kdy správní orgán zahájil řízení s provozovatelem, aniž by nejprve zahájil řízení s řidičem označeným provozovatelem. V nyní projednávané věci důvodem zastavení řízení s panem xxx nebyla skutečnost, že by správní orgán rezignoval na zjištění skutečného řidiče vozidla RZ 8T2 6547, ale to, že osobě uvedené provozovatelem se spáchání přestupku nepodařilo prokázat. Vzhledem k tomu, že z reakce provozovatel na výzvu bylo vzhledem k prodeji vozidla RZ 8T2 6547 evidentní, že provozovatel nemá k dispozici informace, z nichž by jednoznačně vyplývala osoba řidiče v době spáchání přestupku a samotný xxx si nepřebíral písemnosti jemu určené, jiný závěr přestupkového řízení vůči xxx ani nepřicházel v úvahu.

5. Přestupek podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu

[20] Přestupku dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se dopustí právnická nebo fyzická osoba tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. K odpovědnosti fyzické osoby za tento přestupek se nevyžaduje zavinění. Za tento přestupek se uloží pokuta. Pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nepřevyší 10.000 Kč. Takovýto způsob řešení lze použít tehdy, pokud porušení pravidel **bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích** nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání, a to vždy, pokud porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a nemá za následek dopravní nehodu.

[21] Podle ust. § 125g zákona o silničním provozu platí, že je-li zahájeno řízení o uložení pokuty za přestupek podle § 125f, nelze již zahájit řízení o přestupku pro stejné porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích.

[22] Řízení o přestupku lze zahájit, pokud se provozovatel vozidla zproští odpovědnosti za přestupek podle § 125f odst. 6, tedy, prokáže-li, že v době před porušením povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích bylo vozidlo, jehož je provozovatelem, odcizeno nebo byla odcizena jeho tabulka s přidělenou státní poznávací značkou, nebo podal žádost o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel.

[23] Odpovědnost provozovatele vozidla tak je konstruována jako objektivní s taxativním uvedením možných liberačních důvodů. S obviněným netřeba polemizovat o tom, že xxx se stal novým vlastníkem vozidla RZ 8T2 6547 podpisem kupní smlouvy oběma stranami dne 12. 2. 2019. To ovšem automaticky neznamená, že se stal také provozovatelem tohoto vozidla. V souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu (NSS 9 As 281/2015-57) má registr silničních vozidel pouze evidenční povahu a jsou v něm uvedeny vymezené právní skutečnosti a stavy, které již nastaly. Samotným zápisem do registru nevzniká žádné právo, které by bylo možné dále vykonávat.

[24] Registr vozidel má ale v případě zápisu provozovatele vozidla významný konstitutivní účinek na poli veřejného práva, protože provozovateli jsou ukládány mnohé povinnosti jednak zákonem, ale i zákonem o silničním provozu nebo zákonem o pozemních komunikacích. Naproti tomu, pokud jsou povinnosti ukládány vlastníku vozidla, pak se jím rozumí vždy vlastník ve smyslu soukromoprávní úpravy, lhotejně, zda je též uveden i v registru vozidel.

[25] Obviněný nesouhlasí s právním názorem správního orgánu, že podání žádosti o změnu provozovatele vozidla by obviněného zbavilo odpovědnosti za projednávaný přestupek pouze v případě, pokud by tato žádost byla kladně vyřízena a nový majitel by byl na základě této žádosti do registru zapsán jako provozovatel. Podle obviněného nemá tento právní závěr oporu v zákoně, který neupravuje žádné bližší podmínky týkající se náležitostí žádosti o zápis změny provozovatele vozidla. Výklad správního orgánu považuje za extenzivní a v rozporu s čl. 2 odst. 2 a čl. 4 Listiny základních práv a svobod.

[26] Odvolací orgán se však s právním názorem správního orgánu ztotožňuje. Argumentace obviněného, že podáním byť neúplné žádosti o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel automaticky nastaly liberační důvody bez dalšího, nemůže obstát, stejně jako tvrzení, že zákon o silničním provozu nevyžaduje kladné vyřízení žádosti. Takový výklad zákonných ustanovení o liberačních důvodech je mechanickým a oproštěným od skutkových i výkladových souvislostí právní úpravy. V centrálním registru vozidel zůstala i přes podanou žádost uvedena jako provozovatel i vlastník obviněná společnost xxx

[27] Podáním žádosti je třeba rozumět takovou žádost, která splňuje potřebné zákonem stanovené náležitosti, které je následně vyhověno. Je to obdobná situace, jako v případě povinností řidiče mít u sebe dle § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu řidičský průkaz. Zákon výslovně neuvádí, že se má jednat o platný řidičský průkaz, a že má obsahovat údaje právě toho řidiče, který řídí vozidlo, ale tato skutečnost se rozumí samo sebou, protože jakýkoli jiný výklad by nevedl k naplnění smyslu právní úpravy spočívající v ověření odborné způsobilosti řidiče k řízení motorových vozidel.

[28] Odvolací orgán uvádí, že žádost o zápis změny vlastníka vozidla se podává ve smyslu § 8 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o podmínkách provozu vozidel“). Tím ovšem není splněna podmínka liberace ve smyslu § 125f odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu. Pokud se změna provozovatele vozidla neprojevila ve výpisu z centrálního registru vozidel, stále platí odpovědnost obviněného jako provozovatele za přestupky, které s vozidlem byly spáchány.

[29] Právní otázkou k posouzení je, zda obviněný, evidovaný v registru vozidel jako provozovatel vozidla RZ 8T2 6547, nese objektivní odpovědnost za přestupek provozovatele vozidla spáchaného dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.

[30] Ust. § 2 písm. b) zákona o silničním provozu uvádí, že provozovatel vozidla je vlastník nebo jiná osoba, která je jako provozovatel zapsána v registru silničních vozidel podle zvláštního právního předpisu nebo obdobné evidenci jiného státu.

[31] Zvláštním právním předpisem je zde zákon o podmínkách provozu vozidel. Dle ust. § 2 odst. 15 zákona o podmínkách provozu vozidel je provozovatelem silničního vozidla osoba, která je v registru silničních vozidel zapsána jako vlastník tohoto vozidla, není-li jako jeho provozovatel v registru silničních vozidel zapsána jiná osoba. Priorita registrovaného provozovatele vyplývá jednoznačně z ust. § 15 odst. 2 zákona o podmínkách provozu vozidel, podle něhož provozovatelem vozidla je vlastník, není-li jako jeho provozovatel zapsána jiná osoba. Provozovatelem vozidla je takto zapsaná osoba v registru vozidel, a pokud v registru vozidel není uveden provozovatel, je provozovatelem v širším slova smyslu zde uvedený vlastník vozidla.

[32] Současná definice provozovatele vozidla podle zákona o silničním provozu i podle zákona o podmínkách provozu vozidel byla stanovena zákonem č. 239/2013 Sb., který novelizoval oba tyto zákony. Důvodová zpráva k návrhu novelizace definice provozovatele v § 2 odst. 15 zákona o podmínkách provozu vozidel uvádí „v souvislosti se změnou úpravy registrace silničních vozidel se upravuje nepřesná definice provozovatele vozidla, zejména dochází k odstranění souhlasu vlastníka se zápisem osoby jako provozovatele z definice, neboť se jedná o podmínku zápisu, nikoliv definiční znak. Provozovatel se tak důsledně vymezuje jako osoba zapsaná jako provozovatel v registru

silničních vozidel a není-li taková osoba v registru zapsána, je provozovatel vlastník. Pro určení provozovatele (na rozdíl od vlastníka) má tedy zápis do registru konstitutivní charakter“. K změně definice provozovatele v zákoně o silničním provozu v § 2 písm. b) důvodová zpráva uvádí, že *„záměrem změny definice provozovatele vozidla je, aby za provozovatele vozidla ve smyslu zákona o silničním provozu byl považován subjekt zapsaný jako provozovatel vozidla v registru silničních vozidel a není-li takový subjekt, pak se provozovatelem vozidla rozumí vlastník silničního vozidla“.*

[33] Z uvedeného vyplývá, že cílem novelizace bylo posílit vypovídací hodnotu registru vozidel. Současně záměrem byl jednotný výklad daného pojmu v obou zákonech, tedy jak v zákoně o silničním provozu, tak technickém zákoně. Nová úprava se i podle důvodové zprávy odlišuje od předcházející tím, že východiskem předchozí zákonné definice provozovatele v obou zákonech bylo, kdo skutečně provozuje vozidlo jako své vlastní nebo na základě jiného právního titulu. Oproti předchozí zákonné úpravě je nyní faktický stav nerozhodný. Není tedy určující pro další právní důsledky, že vozidlo obviněný prodal podle kupní smlouvy xxx. Provozovatelem je vždy v každém případě ten, kdo je jako provozovatel zapsán do registru vozidel, rozhodující je tedy stav evidenční (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu z 28. 2. 2018, č. j. 1 As 222/207 - 45, citované v napadeném rozhodnutí). Je zcela evidentní, že v době, kdy došlo ke spáchání přestupku řidičem vozidla, ať již jím byl kdokoli, byl jako provozovatel vozidla zapsán právě stěžovatel.

[34] Citovat lze v této souvislosti i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2020, č. j. 2 As 46/2019 – 65: *„Skutečnost, z jakého důvodu byl v registru vozidel i po převodu vlastnického práva nadále zapsán, je zcela nerozhodná pro posouzení jeho objektivní odpovědnosti za správní delikt popsany shora. Správní orgán nemuselo vůbec zajímat, jaké byly okolnosti prodlení při změně zapsaných údajů v registru vozidel, neboť iniciativa ke změnám je na stranách účastníků předmětného právního vztahu. Bylo by zbytečné, aby se soud či správní orgány zabývaly bližší argumentací stěžovatele, co mu bránilo docílit úspěšné změny zápisu změny provozovatele. Podstatné pro uplatnění liberačního důvodu podle shora citované ustanovení je, že nebyl v době správního řízení podán návrh na změnu zápisu v registru vozidel. To nezpochybňoval ani stěžovatel. Pokud tato okolnost měla nějaké následky v podobě uložené pokuty, je věcí vztahu mezi ním a kupujícím vozidla, jakým způsobem se vypořádají, správní orgány ani soud toto posuzovat nemusí.“*

[35] Odvolací orgán je ve shodě s obviněným potud, že obviněný prokázal, že ještě před spácháním přestupků vozidlo prodal xxx kupní smlouvou. Obdobnou skutkovou situaci posuzoval Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 As 222/2017-45 ze dne 28. 2. 2018. Projednával přestupek objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla ve smyslu § 125f zákona o silničním provozu, kdy k přestupku nezjištěného řidiče došlo v mezidobí od prodeje vozidla spol. AAA Auto zákazníkovi do změny provozovatele v registru vozidel. Situace tedy obdobná, spol. AAA Auto již neměla vozidlo v držení, ale stále byla zapsána jako provozovatel vozidla. Nejvyšší správní soud zde uzavřel, že *„...Zákonodárce konstituováním objektivní deliktní odpovědnosti provozovatele (§ 125f zákona o silničním provozu) čelil stavu nadužívání práva odepřít výpověď s odkazem na osobu blízkou. Zároveň tímto zákonodárce reagoval na využívání automatických technických prostředků při zjišťování porušení pravidel silničního provozu. Cílem zakotvení objektivní odpovědnosti provozovatelů vozidel v právním řádu bylo zajistit účinnou bezpečnost silničního provozu, aniž by část protiprávního jednání řidičů zůstala nepotrestána, a také aby trestání takových přestupků nepřineslo nepřijatelnou zátěž pro příslušné správní orgány. Součástí objektivní deliktní odpovědnosti provozovatele je i zformalizované určení osoby deliktně odpovědné, jejíž vztah k protiprávnímu jednání řidiče je oslaben, jakkoli lze presumovat, že ve většině případů je osoba řidiče-přestupce identická s osobou provozovatele. Účelu předcházející změny zákona o silničním provozu, která zakotvila objektivní deliktní odpovědnost provozovatele vozidla, proto **odpovídá takový výklad pojmu provozovatele, dle kterého je rozhodujícím evidovaný stav v registru vozidel...**V posuzované věci tak nebyla dána deliktní odpovědnost stěžovatelky za přestupkové jednání řidiče dne 1. 4. 2015, neboť k danému dni nebyla provozovatelem vozidla, jehož řidič se dopustil přestupku zákazu stání na stezce pro chodce. **Dne 1. 4. 2015 byla v registru vozidel uvedena jako vlastník i jako provozovatel společnost AAA Auto a. s., která je proto dle § 125f zákona o silničním provozu deliktně odpovědná za jednání řidiče téhož dne.“***

[36] Rozsudek č. j. 1 As 222/2017-45 ze dne 28. 2. 2018 také dále zdůrazňuje existenci ust. § 2900 občanského zákoníku o generální prevenční povinnosti, proto postavení původního vlastníka

vozidla není zcela bez ochrany proti protiprávnímu jednání nového vlastníka, nehledě k možnosti smluvního ujednání mezi stranami v případě deliktní odpovědnosti dosud evidovaného provozovatele, který již nedisponuje vozidlem. Soud sice řeší možnou náhradu škody mezi původním a novým vlastníkem vozidla před tím, než tyto změny jsou zaneseny do registru vozidel, nicméně tento závěr lze zobecnit na konstatování, že pokud osoba disponující s vozidlem konkrétního provozovatele se dopustí protiprávního jednání, které je následně v režimu objektivní odpovědnosti trestáno pokutou uloženou provozovateli, jde o škodu, kterou následně provozovatel může a má soukromoprávní cestou vymáhat po řidiči vozidla, resp. po osobě, která s vozidlem disponovala.

[37] Závěrem je třeba uvést, že Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku dospěl rovněž k závěru o prioritě evidenčního stavu nad skutečným stavem vlastnického práva nebo jiného práva k vozidlu; dovodil také, že výjimku z této zásady představuje stav, pokud evidovaný stav rejstříku silničních vozidel je pouze „důsledkem snahy se vyhnout deliktní odpovědnosti provozovatele a jako provozovatel (vlastník) vozidla je v registru silničních vozidel účelově uvedena jiná osoba“. V takovém případě správní orgán při rozhodování o deliktu provozovatele k evidenčnímu stavu v registru silničních vozidel nepřihlédne (srov. bod [42] odůvodnění citovaného rozsudku).

[38] Mezidobí, ve kterém nebyl v souladu evidenční a faktický stav, může obviněný čelit vzniklým škodám soukromoprávní cestou náhrady škody. Z podkladů, které jsou součástí spisového materiálu, vyplývá, že obviněný sice zmocnil xxx k podání žádosti o zápis změny provozovatele, ten však již tuto žádost nepodal. Zmocnění, které obviněný xxx udělil, tak nebylo realizováno a ve vnějším světě se neprojevilo zápisem změny provozovatele vozidla v registru vozidel. Proto i nadále obviněný jako registrovaný provozovatel vozidla zůstává odpovědným za přestupky spáchané faktickým řidičem v silničním provozu.

[39] Odvolací orgán má dále za to, že v souvislosti s podáním žádosti o zápis změny provozovatele vozidla v registru vozidel nelze abstrahovat od věcných a právních souvislostí, jakož i systematického a logického výkladu právní normy. Podle odvolacího orgánu je nutno vycházet ze záměru zákonodárce, který i při naplnění některého z liberačních důvodů upřednostňuje evidenční stav před stavem faktickým a to se týká bezesporu i trestněprávní odpovědnosti provozovatele.

[40] Liberačním důvodem jistě není podání neúplné žádosti o změnu provozovatele či pouze o změnu vlastníka. Stav, který by nevedl ke změně provozovatele, by byl zcela neudržitelný, neboť by vedl k tomu, že by byly účelově podávány žádosti o změnu vlastníka/provozovatele, který by následně vozidlo „neodregistroval“, řízení by byla pro nedoložení potřebných dokladů (hlavně by šlo o protokol z evidenční kontroly, který nelze ve smyslu § 10 odst. 4 technického zákona nahradit duplikátem vystaveným orgánem evidence vozidel) zastavena, a původní vlastníci/provozovatelé by byli navždy zbaveni odpovědnosti za přestupky, které by s vozidlem byly spáchány, zatímco ti noví by ještě nebyli vůbec postižitelní. Smyslem uvedeného ustanovení je ochránit osoby bděle reagující na přicházející právní výzvy před možnými nepříznivými následky „mezidobí“, než je převod vozidla úspěšně realizován tak, že nemusí splnit všechny zákonem požadované náležitosti „na první dobrou“, ale po poučení v přiměřené lhůtě.

[41] Nechce-li tedy bývalý vlastník a provozovatel vozidla nést odpovědnost za přestupky jeho nového vlastníka, nestačí mu vozidlo pouze prodat, případně s ním sepsat kupní smlouvu, předat mu klíče a doklady od vozidla, ale je nutné se postarat o to, aby byl kupující vozidla zapsán i jako nový vlastník a provozovatel v registru silničních vozidel. Nesplní-li původní provozovatel tuto bdělost, o naplnění liberačních důvodů nelze hovořit.

[42] Tuto bdělost nepředstavuje udělení plné moci novému majiteli vozidla k podání žádosti o změnu vlastníka / provozovatele vozidla, zvláště když původní provozovatel nemá jistotu, že k tomuto přepisu skutečně dojde. Jako ideální se z důvodu prevence podobných situací jeví postup, kdy žádost o změnu vlastníka / provozovatele vozidla podá původní vlastník a provozovatel vozidla a bez toho, aniž by k tomu měl zmocnění nového nabyvatele vozidla, ani neuzavře kupní smlouvu. V opačném případě se vystavuje riziku, že bude odpovídat i za přestupky provozovatele, ačkoli vozidlo již má v držení nový vlastník.

6. Uložení správního trestu a náhrady nákladů řízení:

[43] Pro úplnost odvolací orgán dodává, že jednání, za něž je provozovatel vozidla činěn odpovědným, má znaky přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu spáchaného porušením ust. § 18 odst. 4 téhož zákona. Za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu se podle ust. § 125c odst. 5 písm. g) uloží pokuta od 1.500 Kč do 2.500 Kč. Toto rozmezí pokuty se použije i pro případ, že takovéto jednání je projednáno jako přestupek provozovatele vozidla ve smyslu ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, jak vyplývá i z ust. § 125f odst. 4 téhož zákona.

[44] Podle ust. § 37 přestupkového zákona se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlídně zejména k povaze a závažnosti přestupku, k tomu, že o některém z více přestupků, které byly spáchány jedním skutkem nebo více skutky, nebylo rozhodnuto ve společném řízení, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem, u pokusu přestupku k tomu, do jaké míry se jednání pachatele přiblížilo k dokonání přestupku, jakož i k okolnostem a důvodům, pro které k jeho dokonání nedošlo, u spolupachatelů k tomu, jakou měrou jednání každého z nich přispělo ke spáchání přestupku, u fyzické osoby k jejím osobním poměrům a k tomu, zda a jakým způsobem byla pro totéž protiprávní jednání potrestána v jiném řízení před správním orgánem než v řízení o přestupku, u právnické nebo podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti, u právního nástupce k tomu, v jakém rozsahu na něj přešly výnosy, užitky a jiné výhody ze spáchaného přestupku, a v případě více právních nástupců k tomu, zda některý z nich pokračuje v činnosti, při které byl přestupek spáchán, u pokračujícího, trvajícím a hromadného přestupku k tomu, zda k části jednání, jímž byl přestupek spáchán, došlo za účinnosti zákona, který za přestupek stanovil správní trest mírnější než zákon, který byl účinný při dokončení tohoto jednání.

[45] Odvolací orgán po posouzení všech okolností případu vyhodnotil, že pokuta uložená správním orgánem ve výši 1.700 Kč zcela odpovídá těmto kritériím. Přitěžující okolností zde je, že ke spáchání přestupku došlo v místě, kde je riziko srážky s chodcem velmi vysoké, neboť v této lokalitě není podél komunikace chodník, takže chodci jsou nuceni se pohybovat po okraji pozemní komunikace. Navíc se se v blízkosti nachází penzion a restaurace Janošítk a mateřská škola.

[46] Dle názoru odvolacího orgánu výše uloženého správního trestu je svým rozsahem způsobilá k naplnění své preventivní, sankční a výchovné funkce, jakož i zásady legitimního očekávání obsažené v ust. § 2 odst. 4 správního řádu, kdy správní orgán má dbát, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem, odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

[47] Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o přestupcích platí, že správní orgán uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Prováděcí právní předpis, (a to vyhláška č. 520/2005 Sb.) stanoví výši paušální částky nákladů řízení a výši paušální částky nákladů řízení ve zvláště složitých případech nebo byl-li přibrán znalec. V případech hodných zvláštního zřetele lze výši paušální částky na požádání snížit. Odvolací orgán neshledal důvodů, proč by tomu tak měl učinit i v tomto případě.

IV.

[48] Přezkoumáním podaného odvolání tedy odvolací orgán nezjistil žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly zrušení správním orgánem vydaného rozhodnutí a zastavení řízení. Přestupek byl zjištěn dostatečně spolehlivě a jeho spáchání bylo jednoznačně prokázáno. Rovněž i správní trest za tento přestupek byl uložen zcela v souladu se zákonem. Vzhledem k tomu, že odvolací orgán došel k závěru, že napadené rozhodnutí vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, že je v souladu s veřejným zájmem, současně není v rozporu s právními předpisy a ani není nesprávné, rozhodl odvolací orgán tak, že odvolání obviněného zamítl a rozhodnutí správního orgánu potvrdil.

Poučení:

Podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího orgánu nelze dále odvolat, toto rozhodnutí je konečné a nabývá právní moci dnem oznámení.

JUDr. Anna Kůrková
úřednice odboru dopravy
a silničního hospodářství
(podepsáno elektronicky)

Vyhotovuje se:

1 x xxx – do datové schránky
1 x MÚ Rožnov pod Radhoštěm – po nabytí právní moci
1 x spis KÚZK